

Valgt blev: *N. C. Christensen, Fr. Andersen* (Kh.-Frb. ø. Stkr.), *J. Chr. Jensen, Bjerring, Rasmussen (Gylling), Slebsager, Julin, Himmelstrup* og *C. J. F. Sven.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1932 til 31. Marts 1933.

Forhandlingen genoptoges.

Vagn Bro: Jeg skal først tillade mig at berøre et enkelt lokalt Spørgsmaal hjemme fra den Valgkreds, jeg er med til at repræsentere her paa Rigsdagen, og derefter gøre et Par almindelige politiske Bemærkninger. Med Hensyn til det første Spørgsmaal skal jeg ganske erkende, at Tiden er saaledes, at det kun er det strengt nødvendige, som man fra Statens Side kan yde Tilskud til, og jeg maa derfor ogsaa ganske henstille til den højtærede Regering, om den med mig vil være enig i, at det her drejer sig om et saadant meget preserende Spørgsmaal.

Det, jeg skal tillade mig at omtale, er et Forhold vedrørende Bogense Købstad, og det er specielt henvendt til den højtærede Minister for offentlige Arbejder og den højtærede Finansminister. Bogense Købstad har en Kyststrækning paa godt 700 m, og fra det vestlige Punkt stiger Terrænet langs Kysten stærkt til en Højde af 10 m og falder derefter jævnt til det østlige Punkt, der ender, hvor østre Digelag begynder. Langs Bakken, der gaar stejlt ned mod Havet, gaar Byens eneste Promenade, og paa den højeste Del af Bakken ligger den aarhundredgamle Kirke, kun ca. 30 m fra Bakkens Kant. Kysten her er meget udsat, idet det aabne Hav ved visse Lejligheder tager saa voldsomt fat, at der skal megen Magt til for at kunne staa imod, og Resultatet er derfor ogsaa flere Gange blevet, at der er sket betydelig Skade.

Baade Vest og Øst for Bogense er der Diger, og der er blevet foretaget Kystfredning baade i Henhold til Loven af 23. Januar 1862 og Loven af 18. Maj 1906. Medens der Øst for Bogense fra gammel Tid har været et Digelag, oprettedes vestre Digelag først, efter at den Vest for Bogense fra gammel Tid værende Dæmning, der holdes ved lige af Lodsejerne, ved Oktoberstormen i 1921 og dermed følgende Vandflod blev gennembrudt og en større Over-

svømmelse skete, hvorved der tilføjedes en Mængde Mennesker stor Skade paa Jord, Bygninger, Afgrøde og Besætning. Anlægget her kostede ca. 114 000 Kr., hvoraf Staten har udredet som Tilskud ca. 32 500 Kr., Odense Amt 1 500 Kr., Sognet 1 500 Kr. og Bogense Kommune 2 000 Kr., medens Resten, ca. 76 500 Kr., udrededes af de private Lodsejere, der endnu i 7 Aar maa forrente og afdrage de i den Anledning optagne Laan, foruden at de skal betale de aarlige Udgifter til Vedligeholdelse.

Den 1. Marts i Aar havde vi, som bekendt, igen en stærk Storm med Vandflod, og det var paa et hængende Haar gaaet galt igen baade paa vestre og østre Dige. Der har paa vestre Dige i denne Anledning i Aar været en ekstra Udgift paa 2 000 Kr. Østre Dige havde i Anledning af Stormfloden i 1921 en Udgift paa 6 000 Kr. og har i Aar en Udgift paa ca. 4 000 Kr. Det er jo i Sandhed tunge Afgifter for Landboerne i disse i Forvejen trange Tider. I Anledning af Oversvømmelsen i 1921 havde Bogense Købstad, som jo er en af vort Lands smaa Købstæder, en yderligere Udgift paa ca. 10 000 Kr. til midlertidigt Værn, indtil Digelaget blev oprettet. Den Skade, der overgik Beboerne, blev delvis erstattet gennem en Indsamling, der indbragte ca. 17 000 Kr., altsaa en privat Indsamling, og Staten ydede 47 000 Kr. Flere af de skadelidte fik dog langtfra Erstatning for deres virkelige Tab. Men Indsamlingen viser, at Bogense Købstads og Egnens Folk ogsaa paa denne Maade har ofret betydelige Beløb for at aflaste den Skade, Havet forvolder.

Jeg har tilladt mig at fremdrage disse faktiske Oplysninger vedrørende Forholdene i Bogense Købstads Nærhed og paa Købstadens Grund for at vise, at Byen og Egnen her har været haardt ramt, og at det, som Tiden gaar, bliver uoverkommeligt for den lille, men offervillige Købstad at klare de truende Forhold ved Kirkebakken alene. I de sidste 5 Aar har Udgifterne i dette Øjemed saaledes andraget: I 1927—28 1200 Kr., i 1928—29 1800 Kr., i 1929—30 500 Kr., i 1930—31 200 Kr. og nu i Aar foreløbig 2 000 Kr.

Men til Trods for disse i Forhold til Købstadens økonomiske Evne store Ofre har Havet stadig ædt sig længere og længere ind i Landet, saa dette faktisk, hvis det fortsætter, kun er et Spørgsmaal om Tid, naar Kirkegaarden, der kun ligger 2 Meter fra Bakkens Kant, begynder at glide ud i Havet; derefter er det en foreliggende Eventualitet, at den gamle Kirke